

ГЕОРГИ КОНОВСКИ

ЩАСТЛИВИЯТ ЧОВЕК

chitanka.info

Той беше щастлив човек — мечтата на всяка власт и на всяка жена. Живееше доволен от всичко, нямаше претенции за нищо, не досаждаше с никакви нереални искания за непостижими от държавите и жените неща: справедливост, честност, всеотдайност, разбиране...

Хранеше се с това, което му даваха. И винаги беше доволен — не претендираше нито за количеството (защото можеше и по-малко да е/, нито за качеството (защото можеше и друго да е)...

Обличаше дрехите, които му осигуряваха. И винаги беше доволен — не претендираше нито за модни линии, нито за цветове, камо ли за размери...

Разхождаше се там, където му посочваха. И винаги беше доволен — защото оградата можеше да не е от ковано красиво желязо, а от бодлива тел...

Не губеше време да зяпа по небето, облаците, звездите. Нямаше защо да се откъсва от реалността и да витае нейде из далечните синевини...

По чужди жени не се заглеждаше, в чужди разговори не се месеше, даже не ги слушаше. Съвети не раздаваше, знания не демонстрираше, морал не възпяваше...

Беше щастлив...

Имаше храна, дрехи, развлечения... И стоеше здраво на земята...

Поне така смяташе, Тъй като нямаше очи да види, нито език, за да попита...

В което е истинското щастие — твоят свят в теб, по твоето мерило... И най-важното — без примеси от оня наоколо...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.